

010213-2

Gadamer v jednom krátkém textu (Člověk a řeč, 1966, in: 7910, s. 22) ukazuje, jak Aristotelés ve své Politice charakterizuje člověka jako bytost, která má „jistý nadhled nad tím, co je právě přítomné, jistý smysl pro budoucí“ – a jedním dechem prý „dodává, že tím je dán i smysl pro správné a nesprávné“ – a „to všechno ale jen proto, že člověk jako jediný má *logos*“. Ono místo v Politice je udáno jako I, 2, 1253a9 nn.

(Písek, 010213-2.)